

Gdynia, dnia 18.04.2016 r.

**AKADEMIA MARYNARKI WOJENNEJ
WYDZIAŁ DOWODZENIA I OPERACJI
MORSKICH**

KOMISJA HABILITACYJNA

**UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
z dnia 18 kwietnia 2016 r.
w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego
nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie
dr. inż. Pawłowi KĘPCE**

Komisja habilitacyjna działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.), § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. nr 204, poz. 1200), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie uchwały Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 08 marca 2016 r. powołującej komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Pawła KĘPKI podjęła **niejednogłośnie** w głosowaniu jawnym

**uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania
dr. inż. Pawłowi KĘPCE
stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie**

Wynik głosowania

W głosowaniu uczestniczyło 6. członków Komisji Habilitacyjnej
na 7 uprawnionych do głosowania.

Oddano głosów:

- za przyjęciem uchwały: 5
- przeciwko przyjęciu uchwały: 0 .
- wstrzymało się od głosu: 1

UZASADNIENIE

1. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dr. inż. Pawła KĘPKI z dnia 15 lutego 2016 r. skierowany do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w którym wskazał Radę Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej, jako jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. W uchwale z dnia 08 marca 2016 r. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Pawła KĘPKI w składzie:

1. Przewodniczący: prof. zw. dr hab. Ryszard Jakubczak
Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
2. Recenzent: prof. zw. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz,
Akademia Obrony Narodowej, Warszawa,
3. Recenzent: prof. zw. dr hab. inż. Waldemar Kitler,
Akademia Obrony Narodowej, Warszawa
4. Recenzent: dr hab. Piotr Płonka, prof. AMW
Akademia Marynarki Wojennej, Gdynia
5. Członek komisji: dr hab. Bogdan Zdrodowski, prof. WSPol
Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
6. Członek komisji: dr hab. Grzegorz Krasnodębski, prof. AWW
Akademia Marynarki Wojennej, Gdynia,
7. Sekretarz komisji: dr hab. Katarzyna Wardin, prof. AMW
Akademia Marynarki Wojennej, Gdynia

2. Zgodnie z art. 16 ust. 1 z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki, zwana dalej „ustawą”, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji. Kryteria oceny dorobku naukowego-badawczego habilitanta określa § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, a kryteria oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta określa § 5 powołanego rozporządzenia.

3. Komisja habilitacyjna stwierdziła, że **najważniejszym osiągnięciem naukowym** Habilitanta w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy, po uzyskaniu przez niego stopnia doktora, jest monografia pt. *Projektowanie systemów bezpieczeństwa*, przedstawiona na 232 stronach, obejmująca pięć rozdziałów, opatrzona wstępem i zakończeniem. Monografia jest oryginalnym twórczym dokonaniem naukowym w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

W ocenie prof. P. Sienkiewicza posiada ona walory dobrego podręcznika, cechującego ujęcie holistyczno-systemowe problematyki projektowania systemów ratowniczych, spełniających wymagania jakościowe i zaspokajających potrzeby bezpieczeństwa państwa. Praca składa się ze wstępu pięciu rozdziałów i zakończenia, które ogólnie zostały ocenione pozytywnie przez recenzentów, chociaż wskazali Oni również na liczne mankamenty i niedociągnięcia. Prof. P. Sienkiewicz zwrócił uwagę na niezręczne sformułowanie celu pracy oraz głównego osiągnięcia Habilitanta zawartego we wstępie, co rzutuje na ogólną ocenę dzieła. Prof. W. Kitler zgodził się ze swoim poprzednikiem a ponadto stwierdził, że Autor nie dokonał omówienie literatury przedmiotu, przyjętej metody naukowej, z uzasadnieniem jej wyboru, nie przedstawił historii i procedury prowadzonych badań, a także nie wyjaśnił zastosowanej w pracy terminologii, co ogólnie nie zachęca do podjęcia lektury i obniża ocenę pracy. Prof. P. Płonka zwrócił uwagę w swojej recenzji na fakt nie zachowania równowagi pomiędzy studiami literatury dostępnej w kraju, a tymi dostępnymi w zagranicznych ośrodkach naukowych, specjalizujących się w działalności na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa w kategorii specyficznych kompetencji zarówno prawnych, jak i zawodowych – z pewnością zwiększyłaby to przedmiotowy walor pracy. Prof. P. Sienkiewicz i prof. W. Kitler oceniają jako słabe trzy pierwsze rozdziały pracy, wskazując na ich niewielką wartość poznawczą, zaś prof. P. Płonka uznał je za poprawne i wartościowe w kontekście całej pracy.

Rozdział czwarty posiada w ocenie prof. P. Sienkiewicza, cechy „autonomicznej”, autorskiej propozycji, wykorzystującej doświadczenia Habilitanta, zarówno badawcze, jak i dydaktyczne. Prof. W. Kitler dostrzega zaletę rozdziału, którą jest uporządkowanie standardów i metod zarządzania ryzykiem, należy przy tym podkreślić znaczne i znaczące doświadczenia Autora w „przedmiotowej problematyce”. Prof. P. Płonka zauważa, że na uznanie zasługuje szerokie spektrum przedstawionych metod oceny ryzyka wykorzystywanych w przemyśle, administracji publicznej wszystkich szczebli, oraz ryzyka zawodowego i zagrożeń indywidualnych dla życia osób.

Rozdział piąty zawiera poprawnie zaprezentowaną treścią merytoryczną z zakresu inżynierii systemów bezpieczeństwa, chociaż odnosi się głównie – jak podkreśla Autor – do problematyki projektowania systemu ratowniczego. W ocenie prof. P. Sienkiewicza, jak i prof. W. Kitlera znajduje on swoje źródło w projekcie badawczym, którego kierownikiem był sam Habilitant – Projekt NCBiR numer DOBR/0015/R/ID1/2012/03 *„Zaawansowane technologie teleinformatyczne wspomagające projektowanie systemu ratowniczego na poziomach: gmina, powiat, województwo”*. W ocenie prof. P. Płonki niewątpliwym osiągnięciem Habilitanta jest szeroki i szczegółowy opis i możliwości zastosowania metod, baz danych, aplikacji i modeli wspomagających projektowanie i realizację podstawowych zadań stawianych przed systemami bezpieczeństwa, pozwalają one bowiem równocześnie na określenie niezbędnych sił i środków, gdy wymagana jest modyfikacja priorytetów.

Prof. G. Krasnodębski, jako członek komisji, ocenił prezentowaną monografię, jako wartościowe dzieło, aczkolwiek niepozbawione pewnych błędów i niedociągnięć, jednak w ocenie profesora nie wpływają one na pozytywną ocenę dzieła.

Odmienne zdanie zaprezentował w swojej opinii (pisemnej, ponieważ nie uczestniczył w obradach Komisji) prof. B. Zdrodowski, który stwierdził, że dzieło nie wnosi nowych i znaczących rozwiązań do nauk o bezpieczeństwie, a tym samym ocenił je negatywnie.

Reasumując, prof. P. Sienkiewicz stwierdził, że monografia, chociaż nie wnosi szczególnych wartości poznawczych (innovacyjnych) w obszarze nauk o bezpieczeństwie, to jest wielce pozytywną próbą swoistej syntezy dorobku naukowego i dydaktycznego Habilitanta w obszarze projektowania systemów bezpieczeństwa, tych rodzajów (typów), które były obiektem Jego wieloletnich działań w SGSP. Monografia była rozpatrywana w kontekście całego dorobku Kandydata, który jest znaczący, rozległy, bogaty w sensie ilościowym i jakościowym, spójny tematycznie, wnosi istotne wartości do rozwoju naukowych podstaw bezpieczeństwa wewnętrznego (publicznego) oraz inżynierii bezpieczeństwa.

Prof. W. Kitler skłonił, że jest to dzieło nad wyraz poprawne merytorycznie, a do tego prezentujące bogaty materiał informujący o istniejącym stanie rzeczy w obszarach określonych tytułami rozdziałów. Ma wartość poznawczą i może mieć zastosowanie dydaktyczne i praktyczne. Zgodnie jednak z przepisami ustawy nie można On uznać, że monografia wykazana, jako osiągnięcie naukowe wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie, niemniej jednak ogólna ocenie dzieła i dorobku Habilitanta jest pozytywna.

Prof. P. Płonka stwierdził, że poprawność merytoryczna przedstawionej do recenzji monografii nie budzi większych zastrzeżeń, mimo nielicznych uchybień. Poza wskazanymi wątpliwościami, zachowuje ona logikę i klarowną strukturę oraz dostarcza materiału naukowego o wartości praktycznej i poznawczej, a tym samym została oceniona pozytywnie.

W ocenie komisji cały dorobek Habilitanta potwierdza jego dojrzałość naukową i dobry warsztat badawczy. W rezultacie wnosi nowe wartości do nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

4. W zakresie **osiągnięć naukowo-badawczych** można z całą odpowiedzialnością uznać, iż po doktoracie Habilitant z dużym natężeniem doskonalił swój warsztat naukowy i dydaktyczny. Dorobek dr. Pawła Kępki po 2007 r. jest bogaty i dojrzały, a jednocześnie wyraźnie zorientowany na konkretne pola badawcze. Zgodnie z przekazanym do oceny wykazem, dorobek badawczy obejmuje łącznie 22 publikacje. Pośród nich znajdują się dwie autorskie monografie *Projektowanie systemów bezpieczeństwa*, BEL Studio, Warszawa 2015, ISBN 978-83-7798-232-7 - rozprawa habilitacyjna i *Bioterroryzm. Polska wobec użycia broni biologicznej*, Difin, Warszawa 2009, ISBN 978-83-7641-048-7, oraz dwie monografie, w których jest autorem ich fragmentów - tj. *Rekomendacje formalno-prawne z zakresu zarządzania kryzysowego*, Kępka P., i inni (red. Wróblewski D.), Wydawnictwo CNBOP-PIB, Józefów 2015, ISBN 978-83-61520-47-4, gdzie wkład procentowo Autor określa na 7% i *Metodyka oceny ryzyka na potrzeby systemu zarządzania kryzysowego RP*, Kępka P. i inni (red. Skomra W.), Wydawnictwo BEL Studio Sp. z o.o., Warszawa 2015, ISBN: 978-83-7798-165-8, gdzie wkład procentowy Habilitant ocenił na 25%.

Niezwykle bogaty jest dorobek konferencyjny – wykazano łącznie 18 pozycji, w tym 9 autorstwa Habilitanta (pozostałe współautorstwa, o różne wartości merytorycznej) należy uznać, że większość przedstawionych publikacji dotyczy istotnych zagadnień dotyczących inżynierii bezpieczeństwa i jej aplikacji informatycznych. Publikacje potwierdzają zaawansowany poziom badań naukowych prowadzonych przez Kandydata.

W ocenie prof. W. Kitlera większość przedstawionych publikacji znalazła się w monografiach lub sprawozdaniach z badań, noszących cechy swoistych monografii. Należy jednak podkreślić fakt, iż poruszana w nich problematyka mieści się w zakresie nauk o bezpieczeństwie, i stanowi konsekwentną kontynuację zainteresowań badawczych dr. Pawła Kępki. Wiele z tych publikacji napisano w języku angielskim, a nawet hiszpańskim.

Na szczególną uwagę zasługuje aktywność Habilitanta w pracach badawczych. Dr. Kępka kierował czterema międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi, których wartość poznawczą i praktyczną, zakres, koszty i złożoność jest znacząca. Habilitant brał udział w czterech projektach krajowych i pięciu projektach międzynarodowych (w tym projektach tak znaczących, jak np. EDEN, DESTRIERO, SECTOR), a ponadto miał swój udział w 5. i 6. Programach Ramowych UE, JEP, Polska Pomoc Rozwojowa. Habilitant jest również autorem czterech własnych (autorskich) projektów badawczych, dotyczących np. komputerowego wspomaganie zarządzania ryzykiem, edukacji dla bezpieczeństwa, struktur reagowania w Polsce w warunkach zagrożeń z użyciem BMR.

Z analizy dostarczonej dokumentacji wynika, iż wiedza specjalistyczna, nabyte doświadczenia podczas służby i w trakcie projektów, a tym samym stałe doskonalenie umiejętności badawczych pozwoliły Habilitantowi na podejmowanie licznych badań naukowych dotyczących najważniejszych współczesnych problemów. Podsumowując ocenę dorobku Komisja stwierdza, że prowadzone badania i zainteresowania naukowe Habilitanta obejmują zagadnienia z zakresu bezpieczeństwa. Liczba publikacji wskazuje na ugruntowany i systematyczny rozwój naukowy. Tym samym osiągnięcia naukowe stanowią łącznie znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o bezpieczeństwie.

5. W zakresie **dorobku dydaktycznego** Habilitanta stwierdzić należy, że Pan dr Paweł KĘPKA, jako pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Inżynierii Bezpieczeństwa Cywilnego Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (SG SP), pełnił różne funkcje kierownicze m.in. prodziekana, kierownika zakładu i kierownika Katedry Inżynierii Bezpieczeństwa. Habilitant miał krótką przerwę w karierze naukowo-dydaktycznej związaną z pełnieniem funkcji głównego specjalisty Wydziału Planowania w Rządowym Centrum Bezpieczeństwa, w okresie od 4 maja 2009 do 4 października 2010 r.

Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski dr. Pawła Kępki jest niewątpliwie bogaty, wypełniony takimi osiągnięciami m.in., jak:

- członkostwo w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
- ponadprogramowa działalność dydaktyczna w macierzystej Uczelni, jak i poza nią;

- współudział w opracowywaniu planów i programów nauczania;
- współautor programu szkolenia „Zarządzanie bezpieczeństwem dla organów administracji publicznej w zakresie obrony cywilnej, ochrony ludności i zarządzania kryzysowego, ochrony przeciwpożarowej na szczeblu: centralnym, wojewódzkim, powiatowym, gminnym” (2015);
- wprowadzenie nowoczesnych technologii komputerowych i dydaktycznych do Katedry Inżynierii Bezpieczeństwa WIBC;
- uruchomienie dwóch pracowni dydaktycznych: Pracowni Symulacji Sytuacji Kryzysowych oraz Pracowni Analizy Ryzyka wyposażonych w najnowocześniejszy sprzęt komputerowy oraz wysokospecjalistyczne oprogramowanie do modelowania i symulowania zagrożeń.

Habilitant jest promotorem czterdziestu prac magisterskich, dwunastu prac inżynierskich oraz recenzentem czterech prac inżynierskich. Jednocześnie jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim.

Dr Kępka za osiągnięcia dydaktyczne, innowacyjne metody prowadzenia zajęć oraz materiały dydaktyczne nagrodzony został przez Ministra Spraw Wewnętrznych, *za zasługi dla oświaty i wychowania Medalem Komisji Edukacji Narodowej*. Ponadto załączony wykaz nagród i wyróżnień należy uznać za imponujący (33 pozycje), co potwierdza wysoką aktywność Habilitanta zarówno na forum krajowym, jak i międzynarodowym.

Analizując dokumenty, dorobek popularyzatorski, organizatorski i współpracę międzynarodową Habilitanta – należy stwierdzić, że to wszystko zasługuje na uznanie. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że wszystkie rodzaje aktywności naukowej, dydaktycznej, badawczej i popularyzatorskiej nakierowane są na rozszerzenie, pogłębienie i umiejętne łączenie wiedzy z zakresu bezpieczeństwa z nowoczesnymi technikami teleinformatycznymi pozwalającymi na szybsze, pełniejsze uwzględnianie w działaniach narastającej ilości informacji niezbędnych do budowy aktywnych i skutecznych systemów bezpieczeństwa cywilnego.

Można więc postawić tezę, że doświadczenie dydaktyczne i zawodowe wpisują się w zainteresowania naukowe Habilitanta i prowadzone przez niego badania. Ponadto dr Paweł KĘPKA wykazał się wielokrotnie umiejętnością organizowania pracy i kierowania zespołami ludzi w licznych projektach badawczych, w których brał udział a to pozwala ocenić tę dziedzinę działalności Kandydata bardzo wysoko.

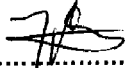
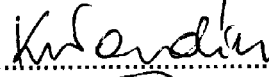

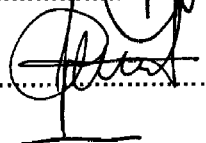

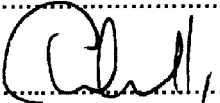
6. Komisja habilitacyjna uwzględniając:

- ocenę dorobku naukowego dr. inż. Pawła KĘPKI i jego wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie oraz ocenę jego aktywności naukowej dokonanej w świetle przesłanek określonym w art. 16 ust. 1 ustawy oraz § 4 i 5 powołanego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.;
- treść autoreferatu Habilitanta i jednoznacznie pozytywne recenzje osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy krajowej i międzynarodowej Habilitanta, sporządzone przez

recenzentów: prof. dr. hab. inż. Piotra Sienkiewicza, prof. dr. hab. inż. Waldemara Kitlera i dr. hab. Piotra Płonki prof. AMW.

na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy, po przeprowadzeniu dyskusji, postanowiła w głosowaniu jawnym niejednogłośnie podjąć uchwałę, wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. inż. Pawłowi KĘPCE stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Komisja habilitacyjna przekazuje niniejszą uchwałę przewodniczącemu Rady Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

- przewodniczący – prof. zw. dr hab. Ryszard Jakubczak
- sekretarz komisji – dr hab. Katarzyna Wardin
- recenzent – prof. zw. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz
- recenzent – prof. zw. dr hab. inż. Waldemar Kitler
- recenzent – dr hab. Piotr Płonka
- członek komisji - dr hab. Bogdan Zdrodowski
- członek komisji – dr hab. Grzegorz Krasnodębski

Gdynia, 18 kwietnia 2016 r.